

Obširne razprave

24. junija je bila na Magistratu druga seja občinske skupščine občine Ljubljana Center. Zasedali so vsi trije zbori skupaj.

Dnevni red je obsegal mnogo kadrovske zadeve, pomembnejše točke pa so bile še: obravnava predloga okvirnega programa dela izvršnega sveta in zborov skupščine občine Ljubljana-Center za obdobje maj — december 74, obravnava predloga sklepa o pogodnem pristopu k posebnemu družbenemu dogovoru v višini skupne in splošne porabe v občinah SR Slovenije v letu 1974, obravnava predloga 10-letnega programa za gradnjo cest na območju Ljubljane, poleg tega posebej še o spremembi in dopolnitvah predloga odloka o zazidalnem načrtu otoka PG 3 (med PTT in železniško postajo), najbolj množično in prizadeto pa so delegati razpravljali o pravilniku za dodeljevanje najemnih stanovanj, zgrajenih iz sredstev solidarnostnega sklada. Poleg navedenih so bile na dnevnem redu tudi razprave in sprejetja zaključnih računov občine in nekaterih skladov za preteklo leto.

Uvodno obrazložitev pred razpravo o predlogu okvirnega programa dela IS in skupščine do konca leta je podal predsednik IS Miroslav Samardžija. Dejal je, da je predlog nastal ob upoštevanju dveh osnovnih momentov, prvič treba je bilo sestaviti spisek konkretnih nalog, ki čakajo občinsko skupščino in njen izvršni svet, izpolniti pa jih je potrebno še letos in drugič: potrebno je opredeliti politiko dela posameznih področij delovanja tako izvršnega sveta kot občinske skupščine. Tovariš Samardžija je opozoril, da zastavljene naloge niso problem samo občinske skupščine in njenih organov; v razpravo o osnovnih nalogah, ki načrtujejo politiko občine na posameznih področjih, se morajo vključiti skupnosti. To so TOZD, krajevne skupnosti in samoupravne interesne skupnosti. Te naloge morajo našteje skupnosti sprejeti, kajti v nasprotnem primeru bo učinkovitost izvajanja

nja temu primerno slaba, v nekaterih primerih pa utegne biti celo nemogoča.

Ena osrednjih nalog v programu je delo pri ustanavljanju, organizaciji in delovanju samoupravnih interesnih skupnosti, je nadaljeval tovariš Samardžija. V občini imamo trenutno ustanovljeno SIS za področje telesne kulture, sporazum o ustanovitvi samoupravne stanovanjske skupnosti pa je v javni razpravi.

Ob ustanavljanju teh skupnosti pa se gibljemo v dveh skrajnostih. Po eni strani hočemo celotno območje delovanja SIS organizirati samo na ravni občine brez kakršnega koli dogovarjanja o združevanju dela in sredstev na mestni ravni, po drugi pa platijo pa organiziramo eno samo SIS za celotno mesto. To se je pokazalo predvsem sedaj, ko ustanovljamo samoupravno stanovanjsko skupnost in tudi to tako, da ne prva niti druga skrajnost ne ustrežata zahtevam, zaradi ka-

terih skupnost ustanovljamo.

Letos smo uvedli tudi nov način financiranja skupne in splošne porabe. Tu so se pojavili precejšnji problemi, od katerih pa bi večina odpadla, če bi na vseh področjih že imeli ustanovljene samoupravne interesne skupnosti.

Ugotavljamo, da v nekaterih organizacijah združenega dela še sedaj niso podpisali samoupravnega sporazuma o skupni in splošni porabi. Temu so lahko botrovali tudi neustrezni programi posameznih samoupravnih skupnosti, dalje prevelika informiranost med delavci, ki jim tako ni omogočila vrednotenja programov glede na njihov delež, ki naj bi ga za to dali. Ti in še nekateri vzroki pa vseeno ne morejo opravilati dejstva, da sporazumi še niso podpisani, še posebej, ker se večina izgovarja na to, da ni bilo možno organizirati formalnih postopkov za sprejem sporazuma, ob tem pa ugotavljamo, da je bilo izredno malo vsebinskih pripomb.

Nato je tovariš Samardžija podal mnenje IS, da naj bi bila ena pomembnih nalog jesenskega obdobja ponovna razprava o statutu občine, saj že sedaj kaže, da tak, kot je bil sprejet, ne ustreza več.

S ponovitvijo razprave bi morali doseči, da zajame statut resnično podobo občine, saj sedanjí preveliko vključuje posebnosti značilne prav za občino Ljubljana-Center, tako da je sedanjí lahko statut katerekoli občine v SRS. Nadaljnji študij in analiza naj bi pokazala, ali so krajevne skupnosti resnično take, kot so bile opredeljene v ustavi in če ustrezajo fizionomiji urbane krajevne skupnosti, kakršne želimo in potrebujemo.

V razpravi se je priglasilo mardžija nanizal še nekatere

probleme v integracijskih procesih v občini, v katerih mora sodelovati tudi občinska skupščina s svojimi organi, ter naloge v zvezi s krepitvijo rasti gospodarstva in njegovo stabilizacijo.

V razpravi se je priglasilo k besedi več delegatov vseh zborov, ki so z manjšimi dodatnimi predlogi podprli osnutek programa.

Pripombe, s katerimi so soglašali vsi delegati, je najbolj podala Danica Šter, delegatka KS Tabor, ki je dejala, da je program dela zelo obsežen in vsebinsko bogat, ker zajema vrsto novih in potrebnih nalog. Sodila pa je, da bo ob izvajanju verjetno doživel še nekaj dopolnitev in sprememb. Povedala je tudi pripombe svoje delegacije:

● »Ugotavljamo, da smo pri ustanavljanju samoupravnih interesnih skupnosti na ravni občine v zaostanku, kar seveda zavira zadovoljivo izvajanje občinskega sistema. Zato bi morali v programu tem nalogam dati določeno prednost.

● Glede na nov način programiranja in financiranja splošne in skupne porabe predlagamo izvršnemu svetu, da zagotovi, da bodo strokovne službe sposobne to delo pravočasno in dosledno opravljati.

● Predlagamo, da se dopolnjevanje statuta občine izvede pravočasno, ne v zadnjem mesecu, ampak takoj po počitniškem roku, sicer v krajevnih skupnostih ne bomo mogli pravočasno uskladiti svojih statutarov, saj tudi zanje velja rok do konca leta.

Ob samoupravnem sporazumu o ustanavljanju samoupravnih stanovanjskih skupnosti, predlogu odloka o določitvi in plačevanju najemnin ter predlog odloka, kaj je investicijsko vzdrževanje stanovanjskih hiš in revitalizacija stanovanj, pa delegacija izrecno zahteva dostavitev gradiva v takem roku pred predvidenimi razpravami, da ga bo možno pravočasno in temeljito obravnava v zboru delegatov, z občani in svetom KS skupno z

družbenopolitičnimi organizacijami ter zbrati predloge in pripombe. Poleg navedenega je bila Šterova mnenja, da so še mnogi drugi roki prekratki, tako da verjetno ne bo možno o vseh zadevah res temeljito, poglobljeno in na široko razpravljati.

Tovariš Primož Žagar, delegat TOZD Delo-časopisi, je v imenu konference delegacij št. 1 podal nekaj načelnih pripomb, ki zadevajo metodiko oziroma vsebino dela. Konferenca, ki jo zastopa, se zavzema, da bi morala občinska skupščina in njeni zbori ukrepati pri zblíževanju materialne in duhovne proizvodnje, kar terjajo, je dodal tovariš Žagar, tudi razprave in sklepi X. kongresa ZKJ. V imenu konference predlaga, da bi bili tudi splošna in skupna poraba odvisni od srednjeročnega oziroma vsah dolgoročnejšemu planiranju kot dosedaj. To naj bi pomenilo, da bi ob upoštevanju gradiva in idejnopolitičnih okvirov družbe sestavili program za dve ali tri leta naprej. Ob tem bi tako odpadla vsakoletna dokaj obširna akcija. Ta ima sicer izreden pomen, ker je angažirala ogromno število delovnih ljudi, ki so bili tako seznanjeni in so odločali o pomembnih družbenih problemih. Glede na to, da pa pri planiranju porabe, po mnenju ekonomistov, ne bi prišlo do bistvenih skokov, pa bi le kazalo v prihodnje delati nekajletne plane, ki pa bi jih vsako leto le dopolnjevali, kolikor bi bilo to potrebno.

Jože Matrelančič, delegat KS Tabor, je podal mnenje svoje delegacije, da bi v program vnesli tudi problematiko javnega kopališča, ki ne služi več svojemu namenu, čeprav je ugotovil, da v Ljubljani, predvsem na območju Stare Ljubljane, primanjkuje individualnih kopalnic.

V nadaljevanju je v imenu svoje delegacije zahteval od skupščine, naj zaščiti nasade platan na avtobusni postaji, ki počasi, vendar nezadržno propadajo. Nadaljevanje na 4. strani

Pismo sekretarju

Docela te razumem, ko praviš, da ne občutiš pripek tega dne. To je človeško. Verjamem ti, da ti delo povzroča zadovoljstvo in skrb. Tudi to je človeško. Ni vzroka, da ne bi verjel tvojim obljubam, da se boš jutri še bolj pripeljal dela. Vse to je verjetno. No, vendar zdi se mi, da nas vse v tem hipu odnaša veliko navdušenje, katero pravzaprav ni brez vzroka, ki pa deluje kot opij, kot uspešna tableta. Toda spati ne smemo. Celó obstati ne smemo. Moramo se gibati. Nenehno. Na tem pohodu moramo reševati vse probleme. Vem, da se tega tudi ti zavedaš. Prepričan sem tudi, da si pripravljen. Seveda, tudi drugi. Toda vendar, ali se zavedaš, da je to naše sedanje delo zapleteno, sestavljeno iz številnih elementov, ki nas zahtevajo vse in docela. Zdi se ti, da se tega ne zavedamo. Tudi meni se dozdeva tako. Toda preidimo na konkretno.

Po VII. kongresu ZK Slovenije so ti prišli v roke njegovi sklepi in odločitve. Prebral si jih. Našel si veliko zadolžitve in obveznosti. In začel si delati. Sklical si sestanek organizacije. Na njem si predložil vse obveznosti, ki so pred vami. Navzoči so z velikim zanimanjem poslušali tvojo razlago. Celó ploskali so. Pa vendar, mesec dni pozneje, tik pred X. kongresom ZKJ, nisi bil zadovoljen z doseženimi rezultati. Pravzaprav rezultatov niti ni bilo, vsaj ne takšnih, ki bi ti povedali, kaj je dobro in kaj je treba popraviti. Edini rezultat je bil tisti sestanek. Vprašal si se: zakaj člani ploskajo, in zakaj ne delajo konkretno? Odgovora nisi iskal. To pa je slabo. Šele ko je bil X. kongres končan, ko se je pred teboj pojavilo še eno veliko in od-

govorno delo, si občutil to pomanjkljivost. Prijel si se za glavo. V nekem trenutku si, kot praviš, pomislil pri sebi: ali si sposoben opraviti vse to, da vse to kar je treba storiti, organiziraš. Da ljudi motiviraš, da ta obsežni material preberejo, osvojijo, obvladajo. Dvom je bil razumljiv, čeprav ni sprejemljiv. Vendar sem vesel, da je hitro izginil, ker si vendarle v sebi našel toliko moči, da si sam sebi rekel: toda, fant, ti si vendarle človek jeklene volje, nezlomljive odločnosti. Zahvaljujoč temu, si sklical še en sestanek. Člani so te spet poslušali in spet so ploskali. Tedaj si občutil, da bi moral povedati še nekaj drugega. Vprašati tovariše in tovarišice, zakaj ploskajo in zakaj ne delajo? Toda v zadnjem hipu si se premislil. Naredil si veliko napako. Ljudem je treba pokazati napake in napaka je pasivno prisostvovati nekemu dogodku in ne storiti ničesar.

Te dni si se počutil kot da je nate padel Triglav. Nenehno te je nadlegovala misel, da se vendar veliko dela, da je veliko storjenega, da je partija krenila iz mrtvila v akcijo, da te njene akcije že kažejo rezultate. Zato si, mi pišeš, sklenil, da napraviš bilanco vsega tega in to si dobro storil. Praviš, da ti je bilanca odkrila, da imaš vzrok za optimizem. In še kako. Strinjamo se. Praviš, da so vaše delegacije konstituirane in da je bilo okoli tega veliko dela. Navajáš tudi podatke, da ste začeli delati po ustavi, ki že dela v vaši TOZD. Z oceno vašega sodelovanja pri volitvah in oblikovanju delegacije krajevne skupnosti nisi ravno najbolj zadovoljen kakor tudi ne nasploh z vašim sodelovanjem v

njej. Prav tako ti ni všeč niti obnašanje posameznikov v vodstvu do vaše ustavne organiziranosti. Zdi se ti, da je adaptacija k tej organiziranosti prehitra in da ti prvi koraki že kažejo, da se gre po uhojenih poteh z novimi transparenti. Veliko se govori in malo dela. Motivi so jasni. Ljudje zaradi njih kimajo z glavo, toda v napačni smeri. Prav tako se ti zdi, da nekateri odgovorni faktorji pri vas čakajo, da mine nevihta. Vse to ti je pokazala tvoja bilanca. Pa vendar iz nje nisi izluščil tistega, kar bi moral. Praviš, da nisi usposobljen za tako delo. Dolej je bilo drugače. Stirje sestanki na leto in mirna Bosna. Sedaj je sestankov več. Toda tudi ti ne rešujejo vsega. Treba je delati. Strinjam se.

Zaskrbljen si. Tudi to se do-gaja. Porodila se ti je misel: analiziral bom aktivnost vsakega našega člana. In tako si tudi storil, mi pišeš. To si dobro napravil. Ugotovil si, da ste (formalno) dobro razporejeni. Komunisti so na vseh področjih in mestih življenja in dela v vaši TOZD. So takšni, ki imajo več funkcij. To te je opogumilo. Upravičeno. Tedaj si, praviš, analiziral aktivnost članov. Z rezultati nisi zadovoljen. Malo je slišati naš glas, zlasti tistih, ki niso na vodilnih mestih. Premalo je občutiti tudi naš vpliv. Komunisti na vodilnih mestih so aktivni, toda njihova aktivnost je drugačna. Bolj so strokovnjaki kot komunisti. Za politiko svoje partije čutijo malo odgovornosti. Niti sekretariat ni dejaven kot bi moral biti. Tedaj si, praviš, naredil še korak naprej. Analiziral si vsebino te aktivnosti. Ugotovil si: komunisti v proizvodnji z nižjimi funkcijami dejansko tudi nimajo nikakršne za-

dolžitve, ki bi od njih zahtevala več prizadevnosti. Pri njih se je vse osredotočilo na delo in na pasivno spremljanje politike vaše osnovne organizacije. Pravzaprav tisti komunisti, ki imajo funkcije v sekretariatu in v vodstvih vaših družbenopolitičnih organizacij in samoupravnih organov, imajo tudi vsebino dela, kaže pa, da te vsebine ne uresničujejo docela. Tudi to si dodatno analiziral in ugotovil: ni delovnega sistema. Najmanj si bil zadovoljen z vsebino dela komunistov na vodilnih mestih v vaši TOZD. Oni se v resnici tudi ne čutijo odgovorne za politiko partije. Zanje je pomembno, da delajo strokovno. Pozabljajo, da so problemi integracije prav tako tudi problemi partije, da je problem razdelitve dohodka dejansko problem širšega vpliva delavskega razreda na ta dohodek, dejansko se oni »nemot« posmehujejo našim vsakodnevni zahtevam, da omogočimo delovnemu človeku in delavskemu razredu tudi vpliv na razširjeno reprodukcijo. Toda, kako naj to storimo, če v njih ni niti za las pripravljenosti, da to omogočijo, kako naj bi ustavi sproveli v življenje, ko ni občutiti njihove odgovornosti. Seveda, ni so vsi takšni. To so posamezniki. Zato se tudi vprašáš: ali spadajo v ZK? Upravičeno vprašanje. Če hočeš moj odgovor, bi jim dejal v najkrajšem času: vse to, kar je pred zvezo komunistov in družbo, to je tudi njihova odgovornost. Dodal bi celo, da je ta večja od tistih v vratarnici in za strojem. Glej, praviš, da si to storil. Tu si obstal. Sedaj želiš, da ti pomagamo. Pa poskusimo.

Takoj moram reči, da si opravil veliko delo, ker si vse to analiziral. Sedaj ti zares ne bo težko, da ustvariš (svoj in vaš) sistem dela. Glej, predlagam ti tole: skliči sekretariat in dogovorite se, kako boste izdelali akcijski program do konca letošnjega leta. Moji pre-

misleki so takšni: iz teh tvojih in vaših analiz izluščite najbolj aktualne probleme, ki jih lahko rešite v tem letu in jih razvrstite v logični vrsti po aktualnosti in teži. Ne pozabi na razvoj svoje organizacije in na prerazdelitev nalog, ker očitno niste obremenjeni vsi enako. Prav tako ne smete pozabiti na diferencirano odgovornost v vaši OZK, ki izhaja iz odgovornosti na delovnem mestu in vpliva, ki ga le-to omogoča. Ko boste to storili, tedaj se v posebnem delu tega programa dogovorite, kako boste uresničili te dogovore, kakšne oblike in metode dela boste ubrali, nato (prav tako) v posebnem delu določite roke in zadolžitve za vsako nalogo in za vsakega posameznika ali forum in na koncu programa — da sklenete, da bodo ta program javno obravnavali v kolektivni TOZD in v vseh organih samoupravljanja in družbenopolitičnih organizacij in da se od njih sprejme. Za to nalogo bodo seveda najbolj odgovorni komunisti na vodilnih mestih v TOZD in v teh organih. Ne pozabite na rok. Ko boste vse to storili, tedaj vodite mesečne delovne načrte, ki bodo izhajali iz akcijskega programa. Ob koncu meseca analizirajte, kako se ta načrt uresničuje. To vam bo pomagalo, da boste videli, kaj ste storili in kaj ne. In ne pozabite zadolžiti vseh članov ZK, da naj preberejo materiale VII. kongresa ZKS in X. kongresa ZKJ. Vprašáš, kaj naj storite s tistimi, ki ne bodo opravili nalog? To je jasno. Pokličite jih na odgovornost. Če ne bodo imeli upravičenih vzrokov (bolezen ali kakšno drugo neodložljivo delo), tedaj jih kaznujte po statutu. Torej, to bi bilo za tokrat. Želim ti, da se odpočiješ in da sam občutiš pripek dneva. Do tedaj te pozdravim z željo, da mi do prihodnje številke pišeš, kako in kaj delate.

Sprejmi veliko pozdravov od tvojega urednika